

umlaut). Münster: Pättken = paadje; Pättkens fahren = met de fietse oaver de mooie fietspaden in Münsterland riejen.

pellegä(r)ste: gepelde gerst, gort – Het woord ‘pellegäste’ wördt in het Dèventers al jören nieet meer gebruukt. In 1935 heurden ik (G.W. Kuijk) het al nieet meer. Gortepap atte wiej toen.

pèperbusse: peperbus – De Dèventer Toren wördt ten onrechte “Pèperbusse” eneumd; dat is namelijk de grote toren van Zwolle. De grote toren van Dèventer lik meer op een zoltvat.

peren: zich bedrinken, zich te buiten gaan – In de kroeg: “Hee peert hem vanoavend weer flink”- “Joa, pakt hem zien autosleutels möör of, dan nemt e straks wel een taxi”.

perremetasie: bloedverwantschap – “Is e familie van oe?” – “Joa, hee zit bie mien in de perremetasie”. Frans: parents = ouders.

pette: pet – “Met de hood in de hand kom iej deur het ganse land” – “Möör met de pette op mien test kom ik ter ook best”.

peu(öö)sken: poosje, tijdje – Neum iej dat een peusken wachten? ’t Leek wel een eeuwigheid. Peusken is het verkleinwoord van poos, dus wördt het met umlaut uutesproaken. Frans: pause. – De familie Peusken is een bekende Dèventer familie.

piano an: zacht, langzaam – Ik doo altied piano an: hangen hef gin hoast. Italiaans: pianino = een beetje zacht.

pias: stro, paljas – In 1934 rolden de jonges uut het Bergkwärtier in de manege bie de kazerne heerlijk deur de pias van de peerden. - “Iej mot nieet altied de pias uuthangen”, zei Vader. Paljas = strozak (1673), hansworst (1815). Paljas < Frans: paillasse = stromatrasse, paljas. Italiaans: pagliaccio = stroozak, stroopoppe.

piele: pijl, penis, (jonge) eend – Moder ente zwom met haer pielen deur de grefte. - “Mien piele steet stek”, zei de jonge lachend. Nederlands: pijl = staaf met scherpe punte; Oldsaksisch: pil.

pieleken: eendekuiken, penisje – Der bint hele grote keerls met hele kleine pielekes. - De pielekes zwommen achter de ente an.

pieleman: penis – “Mien breurken hef möör een hele kleine pieleman”, zei Kees.

pielen: snijden met een bot mes – “Iej mot dat mes es wetten, dan hoof iej nieet zoo te pielen met dat kärven op diee totempoale”, zei Akela tegen mien.

piel-en-boage: pijl en boog – Wiej nammen een wilgentakke, boagen diee en spanden paktouw tussen de enden. Dan zochten wiej stevige rietstengels, zetten der vlierdöpkes op en onze piel-en-boage was klöör. En dan möör ‘indiaantjen’ spöllen (1935-1940).